

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تدبر در سوره نوح (ع)

موضوع

دعوت مستمر و تلاش خستگی ناپذیر نوح (ع) برای هدایت انسان ها
[رسالت منذرانه "عبد شکور" و عبرت آموزی از عاقبت قوم مشرک او]

تهیه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

@fosselat

- متن عربی سوره نوح (ع) (قرائت سوره) از قرآن عثمان طه

- متن ترجمه فارسی سوره نوح (ع) (قرائت سوره) از قرآن عثمان طه

- شناختنامه نوح (ع) در قرآن {ویژگی ها و عظمت}

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات ۱ الی ۲۰)

گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) (آیات ۲۱ الی ۲۸)

- داستان حضرت نوح (ع) در سوره هود (ع)

-متن عربی سوره نوح (ع) (قرائت سوره) از قرآن عثمان طه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ {1} قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ {2} أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْيَعُونَ {3} يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ {4} قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا {5} فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا {6} وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا {7} ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا {8} ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا {9} فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا {10} يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا {11} وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا {12} مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا {13} وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا {14} أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا {15} وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا {16} وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا {17} ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا {18} وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا {19} لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا {20} قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا {21} وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا {22} وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا {23} وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا {24} مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا {25} وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا {26} إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا {27} رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا {28}

متن ترجمه فارسی سوره نوح (ع) (قرائت سوره) از قرآن عثمان طه

@fosselat

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آن که عذابی دردناک به آنان رسد هشدار ده! «1» گفت: ای قوم من! قطعاً من برای شما هشداردهنده ای آشکارم «2» [هشدارم این است] که: خدا را بپرستید! و از او در برابر ارتکاب محرمات پروا کنید! و مطیع من باشید [که من جز خیر شما را نمی خواهم!] «3» تا [خداوند] گناهانتان را بیامرزد، و تا سرآمدی معین مهلتان دهد، بی تردید وقتی اجل مقرر شده خدا فرارسد به تأخیر نخواهد افتاد، اگر [به این حقایق] آگاه بودید [دست از طغیان می کشیدید] «4» گفت: پروردگارا! من قومم را شب و روز [به آیین توحید] دعوت کردم «5» ولی دعوتم جز بر گریزشان نیفزود «6» هرگاه دعوتشان کردم تا آنان را بیامرزی انگشتان خود را در گوش هایشان نهادند و جامه هایشان را بر سر کشیدند، و [بر طغیانشان] پافشاری کرده و [نسبت به حق] به شدت تکبر ورزیدند! «7» آن گاه آشکارا دعوتشان کردم «8» سپس آشکار و پنهان [حقایق آیین توحید را] برای آنان توضیح دادم «9» پس [از آن] گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او همواره بسیار آمرزنده است «10» تا بر شما باران پی در پی و پُرریزش بفرستد «11» و شما را با اموال و فرزندانان یاری دهد [تا از آن دو بهره کامل ببرید]، و برایتان باغ ها و نهرها پدید آورد «12» شما را چه شده که عظمت خداوند را باور ندارید؟ «13» درحالی که شما را مرحله به مرحله [از خاک، نطفه، علقه، مُضغه، گوشت و استخوان] آفریده است «14» آیا ندانسته اید که خداوند هفت آسمان را چگونه بر فراز یکدیگر آفرید؟ «15» و ماه را در آن ها روشنی بخش، و خورشید را چراغ فروزان قرار داد «16» و شما را به گونه ای اعجاب آور از زمین رویانید! «17» آن گاه شما را به آن بازمی گرداند، و [در محشر] چنان که باید بیرون می آورد «18» خداوند زمین را به نفع شما گسترده و پهناور قرار داد «19» تا از راه ها و جاده های فراخ آن [به هرجایش خواستید] بروید «20» نوح [پس از اینهمه روشنگری و دلسوزی] گفت: پروردگارا! آن ها از من سرپیچی کردند و دنبال کسانی رفتند که مال و فرزندانشان جز خسارت بر آنان نیفزود «21» و [بر ضد من و آیینم] نیرنگی بسیار بزرگ [که در توده مردم اثرگذار بود] به کار گرفتند «22» [به مردم] گفتند: هرگز معبودانتان را رها نکنید، و دست از بُت های «وَدّ»، «سُواع»، «یغوث»، «یعوق» و «نسر» برندارید «23» و بی تردید بسیاری را [با نیرنگ زدن] گمراه کردند، [پروردگارا!] بر ستمکاران جز گمراهی نیفزای! «24» نهایتاً به سبب گناهانشان غرق شدند، و [پس از مرگ در برزخ] به آتشی شکننده واردشان کردند که در برابر خدا برای [نجات] آنان یاورانی نیافتند «25» [این ها پس از آن بود که] نوح گفت: پروردگارا! هیچ یک از این کافران را بر روی زمین باقی مگذار! «26» که اگر باقی گذاری بندگان را منحرف می کنند و جز نسلی بدکار و ناسپاس نمی زاینند «27» پروردگارا! مرا و پدر و مادرم، و هرکس را درحالی که مؤمن است به خانه ام درآید، و همه مردان و زنان مؤمن را [در همه اعصار و زمان ها تا قیامت] بیامرز! و ستمکاران را جز هلاکت میفزای! «28» ترجمه استاد حسین انصاریان

شناختنامه نوح (ع) در قرآن | ویژگی ها و عظمت | *

1- نخستین پیامبر دارای شریعت جامع جهانی (شوری 13)

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۗ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

آیینی را به سود شما وضع کرد که نوح را نسبت به آن توصیه داشت، و آنچه را به سوی تو وحی کردیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم این است که دین [انتخاب شده خدا] را برپا دارید، [و به همه احکامش پای بند باشید] و از بخش بخش کردن آن، [که بخشی را براساس دلخواهتان بپذیرید و بخشی را واگذارید] پرهیزید، دینی که مشرکان را به آن دعوت می کنی بر آنان سنگین [و دشوار] است، خداوند هرکه را بخواهد [در صورت داشتن لیاقت]، برای [قبول] دین برمی گزیند، و هرکه را [با توجه و اخلاص به جانب خدا] بازگردد به سوی آن هدایت می کند

2- اولین پیامبر اولوالعزم (احزاب 7)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

[به یاد آرا] زمانی را که از پیامبران [برای ابلاغ وحی] پیمانی محکم دریافت کردیم، و [نیز] از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی بن مریم، و [خلاصه] از [همه] آنان پیمانی سخت و استوار [بر رساندن وحی به مردم] گرفتیم

3- برگزیده الهی (آل عمران 33)

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ {33}

همانا خداوند آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را [به سبب شایستگی های ویژه ای که در آنان بود] بر جهانیان برگزید

ادامه شناختنامه نوح (ع) در قرآن | ویژگی ها و عظمت

4- دوّمین "ابوالبشر" (پدر بشریت) (صافات 76-78)

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ {76} وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ {77} وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ {78}

او و خاندانش را از آن اندوه بزرگ [که محصول آزار و اذیت و تمسخر بود] نجات دادیم «76» و فقط نسل او را باقی گذاشتیم «77» و برای او در بین آیندگان نام نیک برجا نهادیم «78»

5- در زمره رسولان الهی (شعرا 107)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

همانا من فرستاده ای امین برای شمایم

6- بنده شکر گزار الهی (اسراء 3)

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

[ای] نسل کسانی که همه آنان را با نوح [در کشتی] سوار کردیم! همانا او همواره بنده ای بسیار شکرگزار بود، [شما هم با اطاعت از حق، در شمار شکرگزاران درآیدید!]

7- بنده با ایمان الهی (صافات 81)

إِنَّهُ مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ {81}

مسلماناً او از بندگان مؤمن ما بود

ادامه شناختنامه نوح (ع) در قرآن | ویژگی ها و عظمت

8- بهر مند از سلام الهی (صافات 79)

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ {79}

سلام و درود بر نوح در میان جهانیان! «79»

نکته: کلمه "عالمین" در آیه همه جوامع بشری تا روز قیامت است، زیرا در جمله اسمیه آمده که همه زمان ها را در بر میگیرد. لذا نوح (ع) در هر خیر و صلاحی که در بشریت تا روز قیامت رخ دهد سهیم خواهد بود [المیزان، ج 17، ص 146]

9- عمری طولانی در تبلیغ رسالت الهی (عنکبوت 13)

وَلِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ {13}

مسلمانان بارهای سنگین گناهان خود را به دوش می کشند، و بارهای سنگین دیگری را به انضمام بارهای خود نیز به دوش خواهند کشید، و روز قیامت از دروغ هایی که [به خدا و پیامبر و مؤمنان] می بستند حتماً بازپرسی خواهند شد «13»

نکات:

- نام حضرت نوح (ع) 43 مرتبه در 28 سوره قرآن ذکر شده است.

- در آیات بسیاری به ویژه در سوره هود (ع) و نوح (ع)، مراحل مهم زندگی نوح (ع) به تفصیل بیان شده است.

- آیات قرآن درباره نوح (ع) به دوران پس از رسالت ایشان مربوط است و از زندگی شخصی و پیش از رسالت سخن به میان نیامده است.

@fosselat

تذکره در سوره نوح (ع)

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات 1 الی 20)

- ۱- بعثت نوح (ع) و نخستین پیامهای او (آیات 1 الی 4)
- ۲- دعوت مستمرّ مردم به توحید و صبر نوح (ع) (5 الی 9)
- ۳- دعوت مردم به توبه از گناهان و نتایج آن (10 الی 12)
- ۴- احتجاج با مشرکان و اثبات ربوبیت خداوند (13 الی 20)

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات 1 الی 20)

۱ بعثت نوح (ع) و نخستین پیامهای او (آیات 1 الی 4)

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آن که عذابی دردناک به آنان رسد هشدار ده! «1» گفت: ای قوم من! قطعاً من برای شما هشداردهنده ای آشکارم «2» [هشدارم این است] که: خدا را بپرستید! و از او در برابر ارتکاب محرمات پروا کنید! و مطیع من باشید [که من جز خیر شما را نمی خواهم!] «3» تا [خداوند] گناهانتان را بپامرزد، و تا سرآمدی معین مهلتتان دهد، بی تردید وقتی اجل مقرر شده خدا فرارسد به تأخیر نخواهد افتاد، اگر [به این حقایق] آگاه بودید [دست از طغیان می کشیدید] «4»

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
 أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ {1}
 قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ {2}

إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 وَاتَّقُوهُ
 وَأَطِيعُونَ {3}

{محتوی تبلیغ نوح}
 (عقاید، اخلاق، احکام)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
 وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
 {نتایج اجابت دعوت نوح}

﴿=﴾ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ {4}

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات 1 الی 20)

*

دعوت مستمر مردم به توحید و صبر نوح (ع) (5 الی 9)

۲

گفت: پروردگارا! من قوم را شب و روز [به آیین توحید] دعوت کردم «5» ولی دعوتم جز بر گریزشان نیفزود «6» هرگاه دعوتشان کردم تا آنان را بیماری انگشتان خود را در گوش هایشان نهادند و جامه هایشان را بر سر کشیدند، و [بر طغیانشان] پافشاری کرده و [نسبت به حق] به شدت تکبر ورزیدند! «7» آن گاه آشکارا دعوتشان کردم «8» سپس آشکار و پنهان [حقایق آیین توحید را] برای آنان توضیح دادم «9»

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا
وَنَهَارًا {5}

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا {6}
وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَتَغَفَّرَ لَهُمْ

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ
وَأَصْرُوا

وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا {7}

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا {8}

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا {9}

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات 1 الی 20)

*

دعوت مردم به توبه از گناهان و نتایج آن (10 الی 12) ۳

پس [از آن] گفتم: از پروردگارتان
 آمرزش بخواهید که او همواره
 بسیار آمرزنده است «10» تا بر
 شما باران پی در پی و پُرریزش
 بفرستد «11» و شما را با اموال و
 فرزندانان یاری دهد [تا از آن دو
 بهره کامل ببرید، و برایتان باغ
 ها و نهرها پدید آورد] «12»

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا {10}

1- يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا {11}

2- وَيُمِدِّدْكُمْ بِ— أَمْوَالٍ

وَبَنِينَ

3- وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ

4- وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا {12}

گفتار اول: اقدامات نوح (ع) برای هدایت و نجات قومش (آیات 1 الی 20)

*

۴ احتجاج با مشرکان و اثبات ربوبیت خداوند (13 الی 20)

شما را چه شده که عظمت خداوند را باور ندارید؟ «13»
 درحالی که شما را مرحله به مرحله [از خاک، نطفه،
 علقه، مضعه، گوشت و استخوان] آفریده است «14» آیا
 ندانسته اید که خداوند هفت آسمان را چگونه بر
 فراز یکدیگر آفرید؟ «15» و ماه را در آن ها روشنی بخش، و
 خورشید را چراغ فروزان قرار داد «16» و شما را به گونه ای
 اعجاب آور از زمین رویانید! «17» آن گاه شما را به آن بازمی
 گرداند، و [در محشر] چنان که باید بیرون می آورد «18»
 خداوند زمین را به نفع شما گسترده و پهناور قرار داد «19»
 تا از راه ها و جاده های فراخ آن [به هر جایش
 خواستید] بروید «20»

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا {13}

=> وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا {14}

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا {15}

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا

وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا {16}

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا {17}

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا {18}

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا {19}

=> لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا {20}

@fosselat

تفسیر در سوره نوح (ع)

گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) آیات (21 الی 28)

- ۱- شکایت نوح (ع) به خداوند از پیروی قومش از رهبران مکار (آیات 21 الی 23)
- ۲- تقاضای مجازات برای خطا کاران گمراه (24 و 25)
- ۳- نفرین نوح بر کافران و دلیل آن (26 و 27)
- ۴- دعای جامع نوح شیخ الانبیاء (ع) (آیات 28)

* گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) آیات (21 الی 28)

۱ شکایت نوح (ع) به خداوند از پیروی قومش از رهبران مکار (آیات 21 الی 23)
[پنج بت معروف مشرکان]

قَالَ نُوحٌ

رَبِّ انَّهُمْ

عَصَوْنِي

وَاتَّبَعُوا

مَنْ

لَمْ يَزِدْهُ

مَالَهُ

وَوَلَدَهُ

إِلَّا

{21} خَسَارًا

نوح [پس از اینهمه روشننگری و دلسوزی] گفت: پروردگارا! آن ها از من سرپیچی کردند و دنبال کسانی رفتند که مال و فرزندانشان جز خسارت بر آنان نیفزود «21» و [بر ضد من و آینم] نیرنگی بسیار بزرگ [که در توده مردم اثرگذار بود] به کار گرفتند «22» [به مردم] گفتند: هرگز معبودانتان را رها نکنید، و دست از بُت های «وَدَّ»، «شِوَاعَ»، «يَغُوثَ»، «يَعُوقَ»، و «نَسْرَ» برندارید «23»

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا {22}

وَقَالُوا

لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ

وَلَا تَذَرُنَّ

۱- وَوَدَّ

۲- وَلَا سُوعَا

۳- وَلَا يَغُوثَ

۴- وَيَعُوقَ

۵- وَنَسْرًا {23}

گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) آیات (21 الی 28)

*

تقاضای مجازات برای خطا کاران گمراه (24 و 25)

۲

و بی تردید بسیاری را [با نیرنگ زدن] گمراه کردند، [پروردگارا!] برستمکاران جز گمراهی نیفزای! «24» نهایتاً به سبب گناهانشان غرق شدند، و سپس از مرگ در برزخ [به آتشی شکننده واردشان کردند که در برابر خدا برای [نجات] آنان یاورانی نیافتند «25»

{قال نوح} وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
{رب} وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا {24}
مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا
فَادْخُلُوا نَارًا

فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا {25}

گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) آیات (21 الی 28)

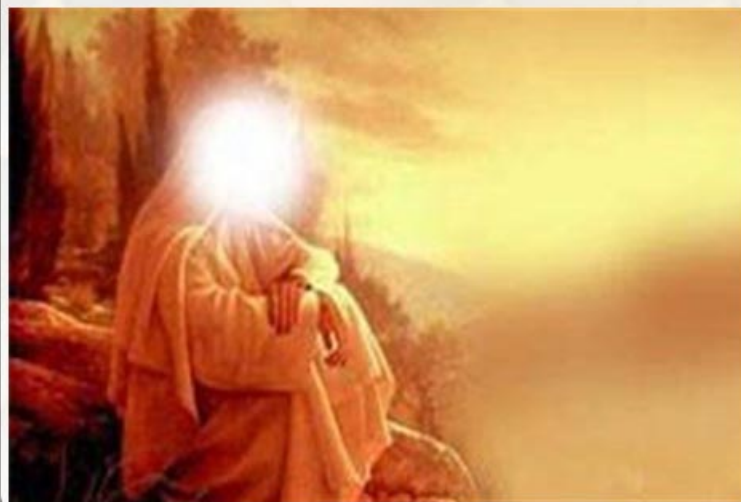
*

۳ نفرین نوح بر کافران و دلیل آن (26 و 27)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا {26}

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ ————— يُضِلُّوا عِبَادَكَ

وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاَجِرًا كَفَّارًا {27}

[این ها پس از آن بود که] نوح گفت: پروردگارا! هیچ یک از این کافران را بر روی زمین باقی مگذار! «26» که اگر باقی گذاری بندگان را منحرف می کنند و جز نسلی بدکار و ناسپاس نمی زاینند «27»

گفتار دوم: نابودی و هلاکت قوم نوح (ع) آیات (21 الی 28)

*

دعای جامع نوح شیخ الانبیاء (ع) (آیات 28)

۴

دعای حضرت نوح (ع)

پروردگارا! مرا و پدر و مادرم، و هرکس را
درحالی که مؤمن است به خانه ام
درآید، و همه مردان و زنان مؤمن را [در
همه اعصار و زمان ها تا قیامت]
بیامرز! و ستمکاران را جز هلاکت
میفزای! «28»

رَبِّ اَغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ
وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا {28}

داستان حضرت نوح (ع) در سورة هود (ع) (آیات ۲۵ الی ۴۸ سورة هود)

*

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ {25} أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ {26} فَقَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِآدَائِهِمْ وَالرَّيِّبُ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ {27} قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَنَا مِنَ الرَّحْمَةِ مَنْ عِنْدِهِ فَعُمِّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ مَوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ {28} وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ {29} وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ {30} وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ {31} قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ {32} قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ {33} وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ {34} أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرِمُونَ {35} وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ {36} وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ {37} وَبِصْنَعِ الْفُلِكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ {38} فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ {39} حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ {40} نصف الحزب 23 وَقَالَ ازْكُبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنْ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ {41} وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ازْكُبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ {42} قَالَ سَأُوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجَمَ وَخَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرِضِينَ {43} وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَّمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضِ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ {44} وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ {45} قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ {46} قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ {47} قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ {48}